194. Szent városa az Istennek...

2. Kapuját az Úr megőrzi, Azt minden veszélyben megvédi, Ő erősíti zárját meg.

Azoknak, kik benne laknak, Ad gazdag áldást és jutalmat, Ha néki engedelmesek.

Mily nagy a kegyelme És béketűrése Övéihez! Istenváros, Gazdag város, Melyet ily király kormányoz.

3. Benned oly dolgot hirdetnek, Amelyet egyéb nemzeteknek Senki e földön már nem mond.

Isten szava igazságod, Te bírsz Lelket s világosságot, Mely minden homályt már leront.

A kegyelem szava, Az örökké drága, Itt hallható.

Ó, mint hevít, Ó, mint békít, S az örök üdvben részesít!

4. És kik erről nem hallottak, Távoli népek jönni fognak, Sion kapuin jönnek be.

Kik a sötétségben vannak, Még tudatára jutnak annak, Mi a világért történe.

Hol az Isten Fia, És kegyelme trónja? Ezt kérdezik, És akkor jő Majd az idő, Midőn megjelen' fényben Ő.

5. Hagyjátok hát el a panaszt, Majd Sion felől mondják még azt, Mily számos a lakossága.

Meglepődve fogják látni, Mint fogja Ő felmagasztalni, S felépíteni pompásra.

Föl szívvel-lélekkel, Elmúlt már az éjjel; A pogányok Napja eljött, Nyertek üdvöt, S látja Juda a Megmentőt.

 Szent városa az Istennek, Te lészesz anyja a népeknek, Kik örök éltet találtak;

Az örömnek nagy zengése Száll belőled majd fel az égbe, Az élet-forrás benned van;

A víz abból fakad, S eloltja a szomjat, Alleluja! Bűn elveszít, Bú keserít: Sion Istene szabadít.